

ಅಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದನು. ||೧೮|| ಸಿದ್ಧನು ನಾಮಧಾರಕನಿಗೆ- ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರೆಯು ಈ ವಿಧವಾಗಿದೆ. ಆ ಬಳಿ
ವರಸನೆಂಬ ಕವಿಯು ಕಥೆ, ಭಜನೆ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತ ಗುರುಸೇವೆಗೆ ನಿಂತುಕೊಂಡನು
ಎಂದನು. ||೧೯|| ನಾಮಧಾರಕನು- “ಸಿದ್ಧಮುನಿಯೇ ! ಕವಿ ನರಹರಿ ಎಂಬವನೊಬ್ಬನು ಗುರುಗಳಿಗೆ
ಸುಗುಣಿಯಾದ ಶಿಷ್ಯನಾದನು, ಕವೀಶ್ವರ ಭಕ್ತನೆನಿಸಿದನು ||೨೦|| ಎಂಬ ಕಥೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಮಿ ! ನಮಗೆ
ಸವಿಸ್ತರವಾಗಿ ಹೇಳುವ ಕೃಪೆಯಾಗಬೇಕು. ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕೇಳುವ ಬಯಕೆಯು ಬಲಗೊಂಡಿದೆ”
ಎಂದು ವಿನಂತಿಸಿದನು. ||೨೧|| ಸರಸ್ವತಿ ಗಂಗಾಧರನು ಮುಂದಿನ ಕಥೆಯನ್ನು ವಿತ್ತರಿಸಿ ಹೇಳಿದನು. ಅದು
ಕೇಳಲು ತೀರ ಮನೋಹರವಾದುದು. ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯು ಕಾಮಧೇನುವಾಗಿದೆ. ||೨೨||

ಇತಿ ಶ್ರೀ ಗುರುಚರಿತಾಮೃತೇ ಪರಮಕಥಾಕಲ್ಪತರೌ ಶ್ರೀ ನೃಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತ್ಯುಪಾಖ್ಯಾನೇ ಸಿದ್ಧ-
ನಾಮಧಾರಕ ಸಂವಾದೇ, ದ್ವಿಜಕುಷ್ಮ ಪರಿಹಾರೋ ನಾಮ ಪಂಚಚತ್ವಾರಿಂಶೋಧ್ಯಾಯಃ ||

೪೬ ನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ! ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತ್ತೈ ನಮಃ ! ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ || ನಾಮಧಾರಕನು
ಸಿದ್ಧನನ್ನು ಕುರಿತು-“ಸ್ವಾಮಿ ! ನಂದಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಕವಿಯಂತಹನು ಇನ್ನೊಬ್ಬನು ಕವಿಯು ಬಂದ
ನೆಂದು ತಾವು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದಿರಿ. ||೧|| ಆತನು ಅದೆಂತು ಶಿಷ್ಯನಾದನು ಎಂಬುದನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯ
ವರೆಗೆ ಸವಿಸ್ತರವಾಗಿ ಹೇಳುವ ಕೃಪೆಯಾಗಬೇಕು” ಎಂದು ವಿನಂತಿಸಿದನು. ||೨|| ಅದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನು—

ನಾಮಧಾರಕನೇ ! ಆ ಕಥೆಯನ್ನು ನಿನಗೆ ಹೇಳುವೆ, ಕೇಳು. ಅದು ತೀರ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾಗಿದೆ. ಒಟ್ಟಾರೆ ಶ್ರೀಗುರು ಚರಿತ್ರೆಯೇ ಅತ್ಯಂತ ಸವಿಯಾದುದು. ||೩|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಗಾಣಗಾವುರದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅವರ ಖ್ಯಾತಿಯು ಮಿತಿಮೀರಿ ಬೆಳೆಯಿತು. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಜನರು ಬಹಳ ಬರುವರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಬಹು ಜನರು ಭಕ್ತರಾದರು. ||೪|| ನಂದಿ ನಾಮಕ ಕವಿಯು ಅಸರಿಮಿತವಾಗಿ ಕವಿತ್ವವನ್ನು ರಚಿಸಿದನು. ಎಲ್ಲ ಜನರೂ ಅಮೃತವನ್ನು ಕಲಿತರು. ಈ ಸಂಗತಿಯು ಎಲ್ಲ ಸುತ್ತಲಿನ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳಗತೊಡಗಿತು. ||೫|| ಹೀಗಿರುವಾಗ ಒಬ್ಬ ಭಕ್ತನು ಶ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ದನು. ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದು ಮಂಗಲಕಾರ್ಯವುಂಟೆಂದು ಹೇಳಿ, ತನ್ನ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು. ||೬|| 'ಹಿಪ್ಪರಗಿ' ಎಂಬುದು ಆತನ ಗ್ರಾಮವು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಶ್ರೀಗುರುಗಳನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ದು, ಅಲ್ಲಿ ಬಹುವಿಧವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದನು. ಅದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಮಾರಂಭವೇ ಆಯಿತು. ||೭|| ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಿವಾಲಯವಿತ್ತು. ಅದರೊಳಗಿನ ದೈವತವು ಕಲ್ಲೇಶ್ವರನೆಂಬ ಲಿಂಗವು. ಅದು ಒಳ್ಳೆ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದ ಜಾಗೃತ ಸ್ಥಾನವಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಶ್ರೇಷ್ಠನು ಸೇವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇದ್ದನು. ||೮|| ಆತನ ಹೆಸರು ನರಹರಿ ಎಂದು. ಅವನು ಬಹಳವಾಗಿ ಲಿಂಗಸೇವೆ ಮಾಡುವನು. ತಾನು ಕವೀಶ್ವರನಾಗಿದ್ದನು. ದಿನಾಲು ಐದು ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವನು. ಕಲ್ಲೇಶ್ವರನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುವನು. ||೯|| ಕಲ್ಲೇಶ್ವರನಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ವಚನದಿಂದ ಬೇರೆ ದೈವತದ ಹೆಸರು ಸಹ ನುಡಿಯು ತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದೇ ಚಿತ್ತ, ಒಂದೇ ಮನದಿಂದ ಶಿವಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಲಿದ್ದನು. ||೧೦|| ಎಲ್ಲ ಜನರು ಆತನನ್ನು ಕುರಿತು- "ನಿಮ್ಮ ಕವಿತ್ವದ ಖ್ಯಾತಿಯು ಬಹಳವಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಕವಿತ್ವಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚುವರು. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಕವಿತ್ವದಿಂದ ಕೆಲವೊಂದು ಗುರುಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿರಿ" ಎಂದರು. ||೧೧|| ಅದಕ್ಕೆ ಆತನು ಪ್ರತಿ

೧ ನೇಯ ಅಧ್ಯಾಯ

ಗೃಹಿಯಲ್ಲಿ ನಿದ್ರೆಯೊಳಗೆ ಸ್ವಪ್ನವುಂಟಾಗಿ ಲಿಂಗದ ಮೇಲೆ ಗುರುಗಳು, ತಾನು ಅವರನ್ನು ಪೂಜಿಸುವಂತೆ ಕಂಡನು. (೧೫)

ಯಾಗಿ ಹೇಳಿದುದೇನೆಂದರೆ-“ನಾನು ನನ್ನ ನಾಲಿಗೆ (ವಾಣಿ) ಯನ್ನು ಕಲ್ಪೇಶ್ವರನಿಗೆ ಮಾರಿಕೊಂಡಿರುವೆನು. ಅನ್ಯ ದೈವತಗಳು ಸಾಕಷ್ಟಿವೆ. ಅವುಗಳ ಮತ್ತು ನರರ ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ನಾನು ಎಂದಿಗೂ ಮಾಡಲಾರೆ.” ||೧೨|| ಹೀಗೆಂದು ಆತನು ಕಲ್ಪೇಶ್ವರನ ಪೂಜೆಗಾಗಿ ಹೋದನು. ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ನಿದ್ರೆ ಬರಹತ್ತಿತು. ||೧೩|| ದಿನಾಲೂ ಆತನು ಪೂಜೆ ಮಾಡುವನು. ಅನಂತರ ಪಾರ್ವತೀರಮಣನ ಸ್ತುತಿಪರವಾಗಿ ಕವಿತ್ವವನ್ನು ರಚಿಸುವನು. ಆದರೆ ಅಂದು ಆತನಿಗೆ ಅಸರಿಮಿತವಾದ ನಿದ್ರೆಯು ಬಂದು ಆವರಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತು. ||೧೪|| ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾದನು. ಆಗ ಆತನಿಗೆ ಒಂದು ಸ್ವಪ್ನವು ಉಂಟಾಯಿತು. ಆ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಲಿಂಗದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿರುವಂತೆಯೂ ತಾನು ಅವರನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆಯೂ ಕಂಡನು. ||೧೫|| ಲಿಂಗವು ತೋರದೆ ಲಿಂಗದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಗುರುಗಳೇ ತೋರುವರು. ಮತ್ತು ಅವರು ಒಳ್ಳೇ ಹರುಷದಿಂದ- “ನರಮನುಷ್ಯರ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಯು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿದ್ದು ನಮ್ಮನ್ನೇಕೆ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರುವಿ? ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಂತಾಯಿತು ||೧೬|| ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ತಾನು ಒಳ್ಳೇ ಸ್ಥಿರವಾದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಪೋಷಕ ಉಪಚಾರಗಳಿಂದ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ ಇಂತು ಸ್ವಪ್ನವನ್ನು ಕಂಡು ಎಚ್ಚತ್ತನು. ||೧೭|| ಒಳ್ಳೇ ವಿಸ್ಮಿತನಾದನು. -“ನೃಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿ, ಶಿವಮುನಿಯು ಅವತಾರ ತಳೆದು ಬಂದಿರುವನು. ನಾನು ಆತನನ್ನು ನಿಂದಿಸಿದೆನು.” ಎಂದು ಮನದಲ್ಲಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು. ||೧೮|| “ಈತನೇ ಸದ್ಗುರುವು. ತ್ರಯಮೂರ್ತಿಯ ಅವತಾರಿಯು. ಇನ್ನು ಈತನನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಲೇಬೇಕು.” ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ, ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಹತ್ತರ ಬಂದನು. ||೧೯|| ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ದಿಂಡರಕೆ ಉರುಳುತ್ತ ಬಂದು ಚರಣಕ್ಕೆರಗಿದನು. “ನಾನು ಅಜ್ಞಾನಿಯು. ನಿನ್ನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ನಾನು ಅರಿಯಲಿಲ್ಲ. ||೨೦|| ಪ್ರಪಂಚ ಮಾಯೆಯಿಂದ ಆವರಿಸಿ, ಅಜ್ಞಾನಿಯಾದ ನಾನು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ನೀನೇ ಸಾಕ್ಷಾತ್

ಶಿವಮುನಿಯೆಂದು ನನಗೆ ಇಂದು ನಿರ್ಧಾರವಾಯಿತು. ||೨೧|| ಕರ್ಪೂರ ಗೌರನಾದ ಕಲ್ಮೇಶ್ವರನೇ ನೀನು ಜಗದ್ಗುರುವಾಗಿರುವಿ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಸ್ಥಿರವಾಯಿತು. ನಿನ್ನ ಚರಣಗಳಲ್ಲಿ ಲೀನಗೊಂಡೆನು. ||೨೨|| ನೀನೇ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಆಧಾರನು. ಶರಣಾಗತರಿಗೆ ವಜ್ರಪಂಜರನು. ಭ್ರಮರ ರೂಪನಾದ ನಾನು ನಿನ್ನ ಚರಣಕಮಲಗಳ ವಾಸನೆಗೆ ಮರುಳುಗೊಂಡು ಅಮೃತವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಬಂದಿರೇವೆ. ||೨೩|| ಹತ್ತರ ನಿಧಾನವನ್ನು ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಸುಳ್ಳೇ ಅಡವಿ ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವದೇಕೆ? ಕಾಮಧೇನುವು ಮನೆಗೆ ಬಂದಂತಾಯಿತು. ಇನ್ನು ದೈನ್ಯವು ನಮಗೆಲ್ಲಿಯದು? ||೨೪|| ಪೂರ್ವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಋಷಿಗಳೂ ಸಾವಿರಾರು ವರುಷಗಳವರೆಗೆ ಇನ್ನು ದೈನ್ಯವು ನಮಗೆಲ್ಲಿಯದು? ||೨೫|| ಪೂರ್ವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಋಷಿಗಳೂ ಸಾವಿರಾರು ವರುಷಗಳವರೆಗೆ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುವರು. ಹಲವು ಬಗೆಯಿಂದ ಕಷ್ಟಪಡುವರು. ಆದಾಗ್ಯೂ ನೀನು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ||೨೬|| ಆದರೆ ಯಾವ ಬಗೆಯ ತಪಾಸುಷ್ಠಾನವವನ್ನು ಮಾಡದೆ, ನಿಧಾನರೂಪನಾದ ನೀನು ನಮಗೆ ದರ್ಶನ ವಿತ್ತಿ. ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಬಯಕೆಯು ಪೂರ್ಣವಾದಂತಾಯಿತು. ಕಲ್ಮೇಶ್ವರ ಲಿಂಗವು ಪ್ರಸನ್ನವಾಯಿತು. ||೨೭|| ಸತ್ಯವಾಗಿ ನೀನೇ ಕಲ್ಮೇಶ್ವರನು, ಎಂದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ನಿರ್ಧಾರಗೊಂಡಿದೆ. ಜಗದ್ಗುರುವೆ, ಕೃಪೆ ಮಾಡು” ಎಂದು ಪಾದಗಳಿಗೆ ಎರಗಿದನು. ||೨೮|| ಶ್ರೀಗುರುವು ಆತನನ್ನು ಕುರಿತು ನುಡಿದುದೇನಂದರೆ- “ದಿನಾಂಕ ನಮ್ಮನ್ನು ನಿಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದಿ. ಆದರೆ ಇಂದೇ ಅದೇನು ಕಾರಣ ನಿನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯುಂಟಾಗಿ ನಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಿರುವಿ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ||೨೯|| ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಗುರುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು-“ ಸ್ವಾಮಿ ! ಅಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಕತ್ತಲೆಯು ನಮ್ಮ ಅಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದೆ. ಜ್ಞಾನವಾಗದೇ, ನಿಮ್ಮ ದರ್ಶನವು ಅವಶ್ಯಕವು. ಹೀಗಿದ್ದು ನೀನು ನನಗೆ ಅದೆಂತು ದರ್ಶನವಿತ್ತೆ ? ||೩೦|| ನಾನು ಕಲ್ಮೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದೆನು. ಅದೇ ಪುಣ್ಯದ ಫಲವಾಗಿ ನನಗೆ ತಮ್ಮ ದರ್ಶನವಾಯಿತು. ಇಂದು ನಾನು ಕಲ್ಮೇಶ್ವರನ ಪೂಜೆಗೆ ಹೋದಾಗ

ಲಿಂಗಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಕಂಡೆನು, ||೩೦|| ಸ್ವಪ್ನಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಕಂಡಂತೆ ಆಗಿತ್ತು. ಈಗ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ತಮ್ಮ ಚರಣದರ್ಶನವಾಯಿತು. ಅಂತಃಕರಣ ಸ್ಥಿರಗೊಂಡಿತು. ನನ್ನನ್ನು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕೃಪೆಯಾಗಬೇಕು.” ||೩೧|| ಹೀಗೆಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಶ್ರೇಷ್ಠನು ವಿನಯದಿಂದ ಅಪಾರವಾಗಿ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಿದನು. ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಪೋಡಪ ಉಪಚಾರಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿದಂತೆ ಕವಿತ್ವವನ್ನು ರಚಿಸಿದನು. ||೩೨|| ಅವನು ಮಾನಸ ಪೂಜೆಯ ವಿಧಾನವನ್ನು ಕವಿತ್ವದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸಿದನು. ತತ್ಕ್ಷಣವೇ ಶ್ರೀಗುರುವು “ನಾವು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಜನರಿಗೆ ಸ್ವಪ್ನರೂಪವಾಗಿ * ಭಾವಿಸುವೆವು. ||೩೩|| ನಾವು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಸ್ವಪ್ನಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದ ಕವಿತ್ವವನ್ನು ಕೇಳಿರಿ. ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿಯೇ ಎಲ್ಲವನ್ನು ರಚಿಸಿ ಭಕ್ತನು ತನ್ನ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸಿರುವನು.” ||೩೪|| ಹೀಗೆಂದು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಗುರುಗಳು ಆ ಕವಿಗೆ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯಾಗಿ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಕೂಡಲೇ ಆತನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಎರಗಿ, ತಾನು ಶಿಷ್ಯನಾಗುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡನು. ||೩೫|| ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಕುರಿತು-“ನಮಗೆ ಕಲ್ಮೇಶ್ವರನು ಶ್ರೇಷ್ಠನಾಗಿರುವನು. ಆತನನ್ನು ನಿತ್ಯದಲ್ಲೂ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ವಾಸಿಸುವೆವು ಎಂದರು. ||೩೬|| ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಇಂತು ವಿನಯದಿಂದ ನುಡಿದನು. “ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿರುವ ಚರಣಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕಲ್ಮೇಶ್ವರನ ಪೂಜೆಯಲ್ಲೇನಿದೆ? ಅಲ್ಲಾದರೂ ನಾನು ತಮ್ಮನ್ನೇ ಕಂಡೆನು. ||೩೭|| ಸ್ವಾಮಿ ! ನೀನೇ ಕಲ್ಮೇಶ್ವರನು. ತ್ರೈಮೂರ್ತಿಯ ಅವತಾರಿಯು, ಇದೇ ನನ್ನ ಸತ್ಯವಾದ ನಿರ್ಧಾರವು. ಇನ್ನು ನಿನ್ನ ಚರಣಗಳನ್ನು ಬಿಡಲಾರೆ” ||೩೮|| ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಹೀಗೆಂದು ನುಡಿದನು. ಅವನು ಕೂಡಲೇ ಗಾಣಗಾ

* ಸ್ವಪ್ನ ದರ್ಶನವು ನಿಜವೆಂದೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದರ್ಶನವು ಸ್ವಪ್ನವೆಂದೂ ತಿಳಿಯುವರು.

ಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಸಾಕಷ್ಟು ಕವಿತ್ವಗಳನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತ ನಿಂತುಕೊಂಡನು | ೩೯ || ಸಿದ್ಧನು ನಾಮಧಾರಕನನ್ನು ಕುರಿತು— ಈ ಬಗೆಯಾಗಿ ಕವೀಶ್ವರರಿಬ್ಬರು ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಹತ್ತರ ಬಂದರು. ಬಹು ವಿಧದಿಂದ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತ ವಾಸಿಸಿದರು. || ೪೦ || ಸರಸ್ವತಿ ಗಂಗಾಧರನು ‘ಶ್ರೀಗುರುಗಳು ಯಾರಿಗೆ ಪ್ರಸನ್ನರಾಗುವರೋ ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಯಸಿದ ಫಲಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಕಲ್ಪತರುವು ದೊರೆತಂತೆ’ ಎಂದು ಹೇಳುವನು. || ೪೧ || ಕವೀಶ್ವರರ ಕಥೆಯು ಈ ಬಗೆಯಾಗಿದೆ. ಎಂದು ಸಿದ್ಧನು ನಾಮಧಾರಕನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಅಲ್ಲದೆ ಮುಂದಿನ ಕಥೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸುವನು. || ೪೨ ||

ಇತಿ ಶ್ರೀಗುರುಚರಿತ್ರಾನ್ಯತೇ, ಪರಮಕಥಾಕಲ್ಪತರೌ, ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹಸರಸ್ವತ್ಯುಪಾಖ್ಯಾನೇ, ಸಿದ್ಧನಾಮಧಾರಕ ಸಂವಾದೇ, ನರಹರಿ ಕವೀಶ್ವರ ವರಪ್ರಾಪ್ತಿ ನಾಮ, ಷಟ್ ಚತ್ವಾರಿಂಶೋಧ್ಯಾಯಃ ||

೪೭ ನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ | ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತೈ ನಮಃ | ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ || ನಾಮಧಾರಕನು ಸಿದ್ಧನನ್ನು ಕುರಿತು—“ಮುಂದಿನ ಕಥೆಯು ವರ್ತಿಸಿದುದು ಏಂತು? ಸ್ವಾಮಿ! ಕೃಪೆ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ನಮಗೆ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳುವುದಾಗಬೇಕು.” ಎಂದನು. || ೧ || ಸಿದ್ಧನು— ಸಿರಿವಂತನೆ! ಗುರುಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕೇಳಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವಿ. ನೀನು ಮಕ್ಕಳು, ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಇವರೊಂದಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಲಕ್ಷ್ಮೀವಂತನಾಗಿ ವಾಸಿಸುವಿ. || ೨ || ಈಗ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳುವೆ. ಅದರಿಂದ ಪತಿತನು ಪವಿತ್ರನಾಗು